Dan Mircea Jacan

misiunea

LiterNet.ro
2008

Premiul secțiunea lungmetraj
concursul de scenarii
HBO 2007

EDITURA LITERNET, 2008

Redactor şi editor format *.pdf* Acrobat Reader: Răzvan Penescu rpenescu@liternet.ro

ISBN-10: 973-122-014-3
ISBN-13: 978-973-122-014-7
Editura LiterNet
http://Editura.LiterNet.ro / office@liternet.ro

Misiunea

SECVENŢA 1.

(ALB/NEGRU, COLOR doar de la SECVENŢA 39.)
Dimineaţa, devreme, semiîntuneric. Gară de provincie, gri, mohorâtă, plină de oameni comuni, ţărani cu geamantane şi paporniţe, navetişti cu serviete. Trenuri vechi, locomotive cu abur, totul sugerează perioada 1900-1920. Imagini cu picioarele oamenilor şi valize. Din forfotă se detaşează picioarele lui ALEXANDER, în pantaloni negri, de stofă, care se deplasează vizibil mai încet, calm. Picioarele se opresc la scara unui vagon, ALEXANDER se întoarce spre cameră. Imaginea urcă spre buzunarul vestei, de unde e scos un ceas de buzunar.
CLOSE UP cu ceasul care arată ora şapte fără două minute, apoi cadrul se lărgeşte pentru a cuprinde personajul. ALEXANDER are 35-40 de ani, înălţime medie, e îmbrăcat într-un costum negru, poartă ochelari rotunzi de metal. Totul sugerează un funcţionar corect, perfect. Un om obişnuit care nu-ţi atrage atenţia prin nimic. Nu are niciun fel de bagaj. Îşi introduce ceasul în buzunar, priveşte liniştit spre cameră (scurt CLOSE UP cu faţa lui ALEXANDER; îşi ia rămas bun cu ochii, zâmbind satisfăcut), se întoarce şi urcă scările vagonului.
Camera îl urmăreşte din exterior până ajunge într-un compartiment gol, unde vine lângă fereastră, se aşează şi priveşte afară zâmbind. I se citeşte pe chip o curiozitate copilărească şi totuşi este uşor absent. În dreptul ferestrei se opreşte CONTROLORUL. Are 50-60 de ani cărunt, sec, rece, băţos, are mustaţă de husar, poartă o uniformă impecabilă, chipiu înalt. Îşi introduce degetele în buzunarul de ceas de la vestă şi coboară privirea. (Cadru cu ceasul de buzunar care arată şapte fix). CONTROLORUL introduce ceasul la loc şi scoate fluierul, legat cu un şnur. (LOW ANGLE SHOT care îl face să pară impunător) Toate gesturile îi sunt sobre, demne, precise. Duce fluierul la gură.
(CLOSE UP - faţa CONTROLORULUI). Fluieră puternic, cu o faţă nemişcată, fără să îşi umfle obrajii. Şochează contrastul dintre tăria sunetului şi impasibilitatea feţei. Îi răspunde şuieratul locomotivei. Se îndreaptă spre scara vagonului (Traveling - Camera îl urmăreşte până când ajunge la uşa vagonului), urcă treptele şi închide uşa. (ZOOM IN spre uşă, care se închide cu zgomot metalic, pecetluind plecarea. Se mai aude un zgomot metalic, asemănător unui zăvor tras. Concomitent imaginea se întunecă.)

SECVENŢA 2.

Compartiment de clasa a doua, cu bănci incomode de lemn capitonat. (Vedere din lateral) ALEXANDER e singur, lângă geam, şede cu spatele drept, fără să-şi sprijine spatele, cu palmele pe coapse, priveşte înainte spre locul gol din faţa sa. CLOSE UP – cu el din profil, pe geam se vede un decor variat, copaci, case, curţi etc. Se aude zgomotul traverselor de cale ferată, în rest e linişte. ALEXANDER în ritmul trenului.
CLOSE UP din faţă, cu figura impasibilă a lui ALEXANDER. Imaginea se mută pe locul gol, la înălţimea privirii lui, revine pe faţa lui ALEXANDER şi se mută din nou pe locul gol. (FADE IN – în cadrul de lemn al spetezei se înfiripă imaginea sălii imense a unui palat, sugerând că e vorba de o rememorare. În capătul sălii la o masă se zăresc cinci bărbaţi)

SECVENŢA 3.

Acelaşi interior. Sala se vede mai clar. ALEXANDER intră pe uşa aflată la 30-40 de paşi de masă. Sunt urmăriţi primii paşi ai lui ALEXANDER, apoi CUT şi urmează ceea ce vede în timp ce se apropie de masa COMISIEI. Cei cinci bărbaţi par gemeni, au 60-70 de ani, cărunţi, severi, cu mustăţi răsucite, în uniforme de epocă, cu decoraţii. Bărbatul din mijloc se ridică în picioare, ridică de pe masă o hârtie pe care o întinde spre cameră. În cadru apare doar mâna lui ALEXANDER care primeşte diploma.

BĂRBATUL 1

Comisia a fost impresionată de aptitudinile tale. După 10 ani de pregătire ai obţinut rezultate excelente la toate testele. Considerăm că poţi face faţă oricărei provocări şi eşti pregătit pentru prima ta misiune.

Ceilalţi bărbaţi se ridică în picioare şi toţi aplaudă scurt de trei ori, după care se reaşează.

BĂRBATUL 1

(continuă citind de pe o hârtie, după ce şi-a pus un monoclu)

Da... eşti pregătit. Cunoşti 20 de limbi străine, printre care chineza şi greaca veche. Ai obţinut rezultate excelente la lupta cu arme de foc şi cu arme albe. Ai note ex-cep-ţi-o-na-le la aikido, karate şi jiujitsu. Ţi-ai dezvoltat imunitatea la toate tipurile de otrăvuri vegetale şi minerale. *(Din când în când ceilalţi bărbaţi clatină din capete, în semn de aprobare)*. La „Controlul corpului şi al minţii“ ai obţinut cele mai bune rezultate din toată promoţia. Şi testul de memorie a fost concludent: ai terminat de scris *Fraţii Karamazov*, în rusă, cu două ore înaintea celorlalţi concurenţi, fără greşeală! Da, fără nicio greşeală! *(Îi face cu ochiul, vorbind ceva mai încet, în particular.)* Ştii, până la urmă, comisia a stabilit că virgula aceea pe care nu ai pus-o, nu exista, într-adevăr, în ediţia din care te-ai pregătit. Şi testul tăcerii l-ai trecut cu brio: n-ai scos nici un cuvânt vreme de un an, deşi cei mai buni dintre agenţii noştri provocatori au încercat să te atragă în capcane. Îţi controlezi perfect organismul şi toate funcţiile vitale, ca un adevărat fachir. Din vocabularul tău au dispărut cuvintele „foame“, „sete“, „oboseală“, „teamă“. Într-un cuvânt, eşti gata pentru prima ta misiune al cărei rezultat va fi ataşat dosarului tău personal. *(Întinde un plic)* Ai aici data, ora şi locul plecării. *(Îi mai întinde un plic)*. Ai aici instrucţiunile specifice ale misiunii. Deschizi plicul numai când ajungi la locul stabilit şi apoi distrugi, cu mare grijă, şi instrucţiunile, şi plicul. Nimeni nu trebuie să afle nimic. Avem deplină încredere în tine. *(Ceilalţi bărbaţi aprobă uşor din capete)*. E o misiune dificilă, dar suntem siguri că nu ne vei dezamăgi.

Imaginea se estompează şi reapare ca fundal locul gol din faţa lui ALEXANDER. Se aud traversele de cale ferată.

SECVENŢA 4.

În compartiment, ALEXANDER priveşte pe fereastră, apoi îşi scoate ceasul şi în timp ce îl priveşte se aud frânele scrâşnind, şi trenul se opreşte. Se aud zgomotele obişnuite ale unei gări. În compartiment năvălesc oameni pestriţi, care nu salută. Se înghesuie doar pe locuri. Câţiva încep să joace un joc de cărţi, încinşi, vorbind tare. Unul dintre ei notează scorul pe o bucată de ziar. Altul îşi scoate merinde dintr-o geantă şi mănâncă, pe genunchi, cu gura plină urmărind jocul şi comentând. ALEXANDER priveşte jocul cu bunăvoinţă, zâmbind, pare interesat, dar nu îl bagă nimeni în seamă. Se aud zgomote nedesluşite, hărmălaie, cineva cântă la muzicuţă într-un compartiment vecin. Se văd oameni pe hol, înghesuiţi, prin uşa deschisă a compartimentului şi la geamuri, urmăresc jocul de cărţi. După un timp, ALEXANDER îşi întoarce privirea spre fereastră. Decor variat şi gălăgia se estompează lăsând loc zgomotului traverselor.

– CUT –

SECVENŢA 5.

Decor de iarnă. Imagine de sus. În zare se vede trenul apropiindu-se, pufăind. Apare în cadru fix apropiat, luat de jos şi trece pe toată lungimea lui.

– CUT –

SECVENŢA 6.

Culoarul vagonului, aproape gol. CONTROLORUL trece pe lângă compartimente, din când în când deschide câte o uşă şi spune: „Staţia următoare!“. În dreptul compartimentului lui ALEXANDER priveşte înăuntru.

SECVENŢA 7.

Interiorul compartimentului. Jocul de cărţi continuă. Au apărut figuri noi, altele au dispărut. În uşă se vede CONTROLORUL care priveşte o clipă şi apoi trece mai departe.

– CUT –

SECVENŢA 8.

Văzut din faţă ALEXANDER îşi scoate ceasul şi îl priveşte o clipă, apoi îşi întoarce privirea spre jucători, zâmbind.

– CUT –

SECVENŢA 9.

Ca la un semnal, jucătorii se opresc din joc şi se face linişte. Îşi întorc privirile spre fereastră şi îşi strâng lucrurile, cu mişcări rapide şi precise. Un bărbat împachetează cărţile de joc în ziarul pe care s-a trecut scorul. Un altul îşi împachetează mâncarea într-un ziar şi o pune în servietă. Se ridică rapid şi ies pe coridor, cu mişcări precise, mecanice, sincronizate, fără să se încurce unul pe celălalt şi fără să scoată vreun cuvânt. Par să nu se mai cunoască şi aşteaptă încolonaţi. Se aud frânele, trenul se opreşte şi ei dispar rapid din cadru. Zgomotele se sting treptat, în timp ce se derulează următoarele secvenţe:

SECVENŢA 10.

Interiorul unui compartiment gol, văzut de sus.

– CUT –

SECVENŢA 11.

Coridorul vagonului, gol, filmat de jos.

– CUT –

SECVENŢA 12.

Interiorul compartimentului lui ALEXANDER care priveşte înainte spre locul rămas gol. CLOSE UP cu ALEXANDER care priveşte înainte, impasibil, zâmbind uşor. O clipă închide ochii, ca şi cum s-ar concentra la ceva. În acest timp continuă să zâmbească uşor. Deschide ochi. Se aud paşii CONTROLORULUI. ALEXANDER mişcă imperceptibil din cap, ca şi cum ar număra. Se aude uşa compartimentului şi ALEXANDER întoarce capul spre uşă. În cadrul ei stă CONTROLORUL, băţos, sigur pe el, profesional, dar relaxat.

CONTROLORUL

Tu nu cobori?

ALEXANDER îşi întinde mâinile şi picioarele, ca pentru a se dezmorţi, zâmbeşte fericit şi face semn cu capul că nu. Se lasă pe spate şi aşteaptă relaxat, mereu zâmbind.

CONTROLORUL
(cu reţinere, cu mai puţină familiaritate, intrigat, cu faţă umană, îndulcită, cu ochii mari)
Să ştiţi că de foarte mulţi ani nimeni n-a mai fost până la ultima staţie. Câteodată, nici nu mai mergem până acolo, iar când mergem, ataşăm locomotivei un singur vagon, aşa ca acum.

ALEXANDER aprobă din cap, şi cu palmele băgate subsuori, pentru că a început să se răcească compartimentul, continuă să îl privească pe controlor, fără să scoată un cuvânt. Fâstâcit, CONTROLORUL nu mai îndrăzneşte să-l deranjeze şi iese pe culoar, închizând uşa în urma lui, dar continuă să-l urmărească pe ALEXANDER. cu coada ochiului. CONTROLORUL îşi aprinde o ţigară, uşor nervos, aşteaptă, şi dă din cap mormăind, ca şi cum ar vorbi cu cineva.. ALEXANDER se întinde, cască demonstrativ şi se ridică în picioare. Se apropie de fereastra compartimentului şi priveşte afară. Pe câmp, zăpada e foarte albă. Din când în când trece câte un stâlp de telegraf. Se aude repetată fraza CONTROLORULUI.

CONTROLORUL
(off)
Să ştiţi că de foarte mulţi ani nimeni n-a mai fost până la ultima staţie.

Apoi, vocea BĂRBATULUI 1.

BĂRBATUL 1
(off)
Avem deplină încredere în tine. E o misiune dificilă, dar suntem siguri că nu ne vei dezamăgi.

Din interiorul compartimentului se vede CONTROLORUL care priveşte pe furiş spre ALEXANDER aflat cu spatele la el.

– CUT –

SECVENŢA 13.

Pe coridor. CONTROLORUL trage ultimele fumuri din ţigară şi priveşte în compartiment. CLOSE UP cu locul bagajelor, gol. CONTROLORUL coboară fereastra şi aruncă chiştocul. Nu mai are nimic din rigiditatea şi siguranţa de la început. Continuă să mormăie, dând din cap. Când închide fereastra, pare să fi luat o hotărâre. Deschide uşa compartimentului.

CONTROLORUL
(întrebător)
Bagaje? Nu aveţi bagaje?

ALEXANDER
(se întoarce spre el)
Nu.

CONTROLORUL
(scărpinându-se în cap)
Să ştiţi că drumul e destul de lung... Facem cam o săptămână până la ultima staţie... Şi nu mai avem nicio oprire.

ALEXANDER zâmbeşte şi ridică din umeri.

CONTROLORUL
(cu ochii mari)
Păi… şi nu mâncaţi?

ALEXANDER
Nu, mulţumesc! Nu mi-e foame. *(Îşi scoate ceasul, îl priveşte şi continuă)* Am mâncat când am plecat.

CONTROLORUL
Cum credeţi! Să nu ziceţi că nu v-am spus. Am procedat după regulament. N-aş vrea să ne trezim cu vreo reclamaţie...

CONTROLORUL
(arată spre ceasul rămas în mâna lui ALEXANDER)
Acela nu mai funcţionează. De aici şi până la ultima staţie, nu mai merge nici un fel de maşinărie mecanică. Uite, eu am asta în dotare. *(Scoate din tolbă o clepsidră mică)*

ALEXANDER
Ah, o clepsidră!

CONTROLORUL
Da. E în dotarea noastră, pentru situaţii speciale. O am ca să ştiu când să iau masa şi când să mă odihnesc. Nu te poţi lua după soare. De aici şi până la ultima staţie va fi mereu ziuă. Şi mereu, şi peste tot, zăpadă! E un ţinut al naibii de ciudat. Nicio aşezare omenească, niciun copac, niciun animal. Nimic. Niciun suflet. Doar zăpadă. Întinderi nesfârşite de zăpadă.

CLOSE UP cu faţa lui ALEXANDER care nu spune nimic, doar ascultă şi zâmbeşte.

CONTROLORUL
(întinde mâinile în lateral, demonstrându-şi echilibrul)
Aţi observat? Nicio hurducătură! Până la ultima staţie drumul e perfect drept. Nu există nicio curbă, cât de mică. Nici suişuri, nici coborâşuri. *(arată spre fereastră)* Dacă n-ar exista câte un stâlp de telegraf, cu întinderile astea de zăpadă, ca în palmă, nici nu ai putea să-ţi dai seama dacă mergem sau stăm pe loc...

ALEXANDER
(încuviinţează din cap şi consimte, din politeţe)
Da, aşa e!

CONTROLORUL
(continuă)
E destul de monoton drumul... Dar timpul trece şi, la fiecare drum până la ultima staţie, primesc un spor la leafă şi zile suplimentare la pensie. Oricum, regulamentul permite personalului să facă drumul ăsta doar de două ori pe an. *(Confidenţial)* Cei care au făcut drumul acesta prea des au început să aibă probleme. *(Îşi ciocneşte tâmpla cu arătătorul).* Tulburări psihice. Unii chiar au dispărut.

ALEXANDER
(zâmbeşte în continuare şi încuviinţează din cap)
Înţeleg...

CONTROLORUL

Am putea să jucăm o carte, dacă vă place... Mai joc cu fochistul şi cu mecanicul. Nu e prea regulamentar, dar... nu e nici o problemă. Trenul merge şi singur. Drumul e drept – aţă. Încarci bine cu cărbuni şi gata! Nu există bariere, semafoare, semnale. Nici impiegaţi de mişcare, nici şefi de gară, nici puncte de control, nici inspectori ai căilor ferate. Nimic. Numai noi patru suntem în tot trenul. În rest zăpadă şi iar zăpadă.

ALEXANDER

(ridică din umeri, stânjenit)

Necazul e că nu prea ştiu să joc cărţi. Acasă joc doar bridge o dată pe săptămână, cu prietenii. Apoi, cu toate atribuţiile dumneavoastră de serviciu, nu cred că aţi avea timp să mă învăţaţi. Oricum, v-aţi pierde timpul cu mine. Nu prea am talent la cărţi. Şah joc destul de bine. Şi la go am luat vara trecută al şaptelea Dan... Însă nu am adus jocurile cu mine. Din păcate!

CONTROLORUL

(nu prea înţelege mare lucru, zâmbeşte, îşi aranjează chipiul în poziţie corectă şi salută)

Cum doriţi! Dacă vă răzgândiţi… Vă doresc călătorie plăcută!

– CUT –

SECVENŢA 14.

Exterior arctic. Câmpie albă nesfârşită. Singurul reper e linia ferată. Locomotiva cu un singur vagon se apropie. Trece de cameră. Camera se roteşte după tren şi îl urmăreşte îndepărtându-se. Linişte. Rămâne câmpia albă nesfârşită.

– CUT –

SECVENŢA 15.

Interior de compartiment. CONTROLORUL, de o parte, MECANICUL şi FOCHISTUL, de cealaltă parte, mănâncă, fiecare în poală, ceapă, slănină, pâine şi vorbesc printre înghiţituri.

CONTROLORUL

(de sus, superior)

Aţi încărcat bine cazanul? Aşa o să avem timp şi pentru o carte.

FOCHISTUL

(cu gura plină)

Da, da, încărcat!

Îşi strâng merindele, îşi şterg bricegele de pantaloni, se scutură de fărâmituri şi scot cărţile de joc. CONTROLORUL întoarce clepsidra şi o pune pe o poliţă specială la vedere. – CLOSE UP – Clepsidra, în plan îndepărtat se văd personajele.

MECANICUL

(în timp ce face cărţile)

Domnu' controlor, nu-l chemăm şi pe pasager cu noi? În patru ar merge mai bine jocul!

CONTROLORUL

(expert)

Zicea că nu ştie să joace! Şi e un tip cam ciudat. Ştiu că nu e regulamentar să judec un pasager, dar pare ciudat şi pace!

FOCHISTUL

Da' poate vrea să se uite. I-o fi urât singur în compartiment! Mie mi-ar fi! Şi aşa... De câte ori merg pe ruta asta mă trec fiori reci.

MECANICUL

Şi pe mine...

FOCHISTUL

(continuă)

O zi-două mai merge, dar dintr-a treia şi a patra simt că înnebunesc. Îmi vine să-mi iau câmpii!

MECANICUL

(dă din cap)

Şi mie, şi mie!

CONTROLORUL

(îi priveşte lung, suspicios, când pe unul când pe celălalt, apoi către MECANIC)

Ia dă-te aproape!

Îi ridică pleoapa de sus cu degetul mare şi îi priveşte ochii, apoi îl ţine de mână, ca pentru a-i lua pulsul.

CONTROLORUL

(mai mult pentru el)

Sper că n-o să vă lovească amocul! Hai că mă duc să-l invit pe domnul pasager să ne onoreze cu prezenţa.

– CUT –

SECVENŢA 17.

Continuare. Acelaşi compartiment. CONTROLORUL apare tulburat în uşa compartimentului. MECANICUL şi FOCHISTUL îl privesc întrebători.

CONTROLORUL
(tulburat, în timp ce vorbeşte scoate o cărţulie şi citeşte din ea):
Trebuie să veniţi cu mine ca să semnaţi un proces verbal. Pasagerul e întins pe banchetă şi pare mort. Am încercat să-l trezesc. Am strigat, am bătut din palme, l-am zgâlţâit... Degeaba.

MECANICUL
(se scarpină în cap)
Ei, drăcia dracului!

CONTROLORUL
(încercând să se calmeze)
Trebuie să semnaţi că în compartiment este o temperatură conformă regulamentului. Nu vreau să am belele. Eu i-am perforat biletul în fiecare staţie. E bilet dus-întors. Călătoria e plătită, aşa că nu-i nici o problemă. Îl vom preda la întoarcere. E puţin palid, dar nu e rece. Are faţa liniştită, nu pare să fi suferit, ba, din contră zâmbeşte.

FOCHISTUL
Hai să mergem! Să vedem ce-i cu el şi să semnăm procesu' ăla verbal!

- CUT -

SECVENŢA 18.

Acelaşi compartiment.
CLOSE UP – clepsidra, nisipul se scurge. RACK FOCUS de la clepsidră la personaje – CONTROLORUL, MECANICUL, FOCHISTUL joacă cărţi şi vorbesc. MECANICUL şi FOCHISTUL sunt cam încercănaţi şi vineţii la faţă.

CONTROLORUL
(trânteşte o carte)
A câtea zi e de când e tot aşa? A patra?

MECANICUL
(pune şi el o carte)
Da!

FOCHISTUL
(pune o carte)
Io n-am mai văzut aşa ceva! E mort sau nu-i mort?

MECANICUL
(duce cărţile)
Nici io! Nu-i nici ţeapăn, nu-i nici rece...

FOCHISTUL
(dă o carte)
Nici nu i-a crescut barba. Parcă ar fi proaspăt bărbierit. La morţi, după o zi sau două, le creşte barba.

CONTROLORUL şi MECANICUL se uită lung la FOCHIST, ca la un prostănac.

CONTROLORUL
(ironic)

Şi la cei vii nu le creşte barba?

FOCHISTUL
(se foieşte stânjenit)

Aşa-i, că bine ziceţi domnu' controlor! *(după o clipă de cugetare)* Ceva tot nu-i în regulă. O fi... nici viu, nici mort!

CONTROLORUL şi MECANICUL se uită iar lung la FOCHIST, apoi unul la altul, cu înţeles, dar nu mai spun nimic.

FOCHISTUL
(stânjenit)

Sau o fi spân!

CONTROLORUL
(sfătos, profesional)

În ce mă priveşte, totul decurge după regulament. I-am perforat biletul la fiecare o mie de kilometri, aşa cum prevede regulamentul. Procesul verbal există. Mâine ajungem la ultima staţie, întoarcem locomotiva şi drumul spre casă! În rest e treaba lui. M-am mirat că nu are nici bagaje, nici haine prea groase. *(Pune cărţile jos şi se ridică, şi zâmbind cu înţeles)* Pe mine vă rog să mă scuzaţi puţin. Trebuie să fac o vizită, acolo unde şi graţioasa noastră împărătează merge pe jos.

MECANICUL şi FOCHISTUL se privesc cu înţeles şi îşi fac un semn numai de ei ştiut.

– CUT –

SECVENŢA 19.

Interiorul unei toalete de tren. CONTROLORUL urinează satisfăcut, se aude susurul apei. CLOSE UP cu faţa mulţumită a controlorului. Închide ochii şi zâmbeşte fericit. Faţa îi dispare din cadru, printr-o mişcare laterală, (sugerând o schimbare în deplasarea trenului), dar revine imediat în cadru, cu ochii deschişi, înspăimântat. Grăbit, se încheie la pantaloni şi dă buzna pe culoar. Camera mişcată (TILT) îl urmăreşte în fugă spre locomotivă. Uşa locomotivei e deschisă. Îşi întoarce privirea spre fereastra cea mai apropiată prin care îi vede pe MECANIC şi pe FOCHIST îndepărtându-se în goană prin zăpadă. Gesticulează haotic, dau din mâini de parcă ar vrea să alunge un roi de insecte, se îndepărtează foarte rapid.
Camera revine la figura CONTROLORULUI, care priveşte în urma celor doi clătinând din cap cu milă şi întristare.

CONTROLORUL
(murmurând pentru sine în timp ce priveşte)
Nenorociţii… Nici pe ăştia nu o să-i mai găsească nimeni, niciodată.

Camera se roteşte spre fereastră, afară, unde cei doi se mai văd ca nişte puncte negre, apoi se roteşte spre uşa locomotivei. ZOOM IN pe cazanul de cărbuni, unde pâlpâie flăcările şi pe o lopată de cărbuni.

– FADE OUT –

SECVENŢA 20

Interior. Compartimentul lui ALEXANDER. Stă întins pe banchetă, cu faţa în sus. Lângă el CONTROLORUL îl priveşte apoi începe să îl zgâlţâie.

CONTROLORUL

Treziţi-vă, domnule! Treziţi-vă odată!

Priveşte disperat în jur, nu ştie ce să mai facă. Apoi îl loveşte inspiraţia şi caută şnurul fluierului. Trage de el, scoate fluierul, îl introduce în gură. Îşi umflă plămânii cu aer şi suflă din toate puterile. CLOSE UP cu faţa congestionată a CONTROLORULUI. Obrajii i se umflă, ochii i se închid de efort, prin contrast cu imaginea impasibilă din SECVENŢA 1, de la plecarea trenului. Fluieratul e puternic, prelung. CONTROLORUL îşi apasă mâna pe piept, gâfâie de efort, privirea i se îndreaptă spre ALEXANDER.
CLOSE UP – Chipul lui ALEXANDER. Obrajii prind culoare, se îmbujorează, chipul prinde viaţă. Deschide ochii, se întinde, îl priveşte pe CONTROLOR, apoi se ridică în şezut şi îşi mută picioarele jos de pe banchetă. Îşi scoate ochelarii din buzunarul de la piept. Şi-i pune pe nas, în timp ce îl priveşte pe CONTROLOR.

ALEXANDER
(zâmbind)

Bună dimineaţa!

CONTROLORUL
(uimit, privind când la fluier, când la ALEXANDER, bâiguie)

Bună dimineaţa! Am tras o spaimă... Am crezut că... am crezut că aţi murit.

ALEXANDER

Ah! Nu! M-am gândit să fac economie de energie şi de aceea mi-am decuplat toate funcţiile neesenţiale. Ştiţi, hm, e un exerciţiu de yoga pe care l-am învăţat de la un maestru din Tibet. Mi-am reglat inima să bată doar o singură dată pe minut şi, practic, nu am respirat deloc. Faci o mare economie de energie şi poţi să nu mănânci nimic şi nici să bei mai mult de o săptămână. Singura problemă e că, pentru cine nu cunoaşte exerciţiul, pari mort.

CONTROLORUL

Uimitor! Dar mi-aţi dat emoţii. M-am speriat că voi fi penalizat, cu toate că respectasem întocmai regulamentul. Ştiţi cum sunt birocraţii ăia din… birouri!

ALEXANDER

Vă rog să mă scuzaţi că nu v-am prevenit. Am uitat.

CONTROLORUL

Nu face nimic, bine că n-aţi murit!

CONTROLORUL zăboveşte o clipă, apoi tresare, aducându-şi aminte de ce a venit.

CONTROLORUL

Ar trebui să vă perforez biletul… Ştiţi, pe porţiunea asta, pentru că nu sunt staţii, trebuie să-l perforez din o mie în o mie de kilometri. E timpul… Ştiţi… regulamentul.

ALEXANDER scoate biletul din buzunarul de la piept şi i-l întinde. CONTROLORUL îl perforează cu cleştele, i-l dă înapoi, salută cu mâna la chipiu şi dă să plece.

ALEXANDER

(privind spre geam)

Ne oprim? S-a întâmplat ceva?

CONTROLORUL

Ah, era să uit. Avem o problemă. Fochistul şi mecanicul au dezertat. Suntem numai noi doi în tren. De aceea am încetinit.

ALEXANDER

(uşor intrigat)

Cum... „au dezertat“?! Unde s-au dus?

CONTROLORUL

(ridicând din umeri)

Nu ştie nimeni. Au sărit din tren şi au dispărut pe câmpii. Mi s-a mai întâmplat de câteva ori, pe ruta asta. Ceilalţi nu au mai apărut niciodată. Nici nu se organizează expediţii de căutare. Aşa scrie regulamentul. Pe vremuri, după cum mi-a povestit un funcţionar de la birouri, au plecat de câteva ori ca să-i caute, dar au dispărut şi ei. Până la urmă, pentru a limita pierderile de angajaţi, ceea ce îngreuna munca în birouri, prin rapoarte, statistici şi procese verbale, plus rezilierea contractelor de muncă, conducerea a decis să nu mai fie căutaţi cei care dezertează. Acum, aşa prevede regulamentul.

ALEXANDER

Şi cine conduce trenul în cazul ăsta?

CONTROLORUL

Regulamentul prevede şi acest lucru, în mod explicit. *(scoate cărţulia şi citeşte)* „În toate situaţiile speciale, controlorul trenului – adică eu – este conducătorul unităţii de transport şi va lua măsurile care se impun.“ Aceasta este o situaţie specială, fără discuţie.

ALEXANDER confirmă din cap, zâmbind.

CONTROLORUL

Ca urmare, dispun, şi voi trece dispoziţia în procesul-verbal, ca dumneavoastră să preluaţi funcţia de fochist şi de mecanic de locomotivă. Ei?

ALEXANDER îl priveşte zâmbind, fără să spună nimic.

CONTROLORUL

(uşor neliniştit de tăcere, continuă)

Vă comunic această dispoziţie. Vă rog insistent să o respectaţi, vă solicit cu tărie... *(CRESCENDO, ridicându-se uşor pe vârfuri pentru a accentua)*... dacă trebuie, vă so-mez să o puneţi în aplicare. Neîntârziat! *(Stă puţin)* Ei?

ALEXANDER

(zâmbind în continuare)

Dar de ce nu cumulaţi dumneavoastră cele două funcţii, de fochist şi de mecanic de locomotivă?

CONTROLORUL

(dezaprobator)

Imposibil! Regulamentul interzice. Sarcinile mele de serviciu sunt clar specificate în regulament. Iar noi respectăm, întocmai, litera regulamentului. Vă daţi seama unde s-ar ajunge şi ce haos s-ar crea în transporturi, dacă fiecare ar face după cum îl taie capul!

ALEXANDER

Păi bine, eu sunt pasager, mi-am plătit biletul şi asta e ca un contract. Eu v-am plătit ca să mă transportaţi la locul stabilit. Nu ca să îndeplinesc aceste funcţii.

CONTROLORUL

(bate cu mâna coperta cărţuliei)

Foarte adevărat, dar regulamentul prevede şi această situaţie. La întoarcere puteţi depune o cerere de returnare a unei părţi din costul biletului. Veţi completa Formularul nr.12, pe care eu voi trece numărul de kilometri pe care i-aţi parcurs în calitate de pasager. În Formularul 12 A, vom trece kilometrii parcurşi în calitate de mecanic, în 12 B, pe cei parcurşi ca fochist. În sfârşit, în Formularul 12 C, vom trece diferenţa de kilometri. Cererea şi cele trei formulare le veţi depune la Ministerul transporturilor, la registratură.

ALEXANDER

(împăcat şi amabil, zâmbind)

Am înţeles... Vă mulţumesc!

CONTROLORUL

Cu plăcere! Acum vă rog să mă urmaţi spre locomotivă. Vă voi face un scurt instructaj, pe drum.

ALEXANDER

De mic copil am visat să conduc un tren adevărat. Pot să vă liniştesc. Am urmat cursuri şi am obţinut permise pentru toate mijloacele de locomoţie existente, inclusiv pentru locomotivă. E adevărat că nu am apucat să conduc un tren cu pasageri, dar cred că mă voi descurca.

CONTROLORUL

(mirat, admirativ, apoi neîncrezător)

Aveţi permis de conducere chiar şi pentru avion?

ALEXANDER

(zâmbind, voios)

Da, chiar şi pe avion.

CONTROLORUL

Şi aţi învăţat toate regulamentele?

ALEXANDER încuviinţează din cap. CONTROLORUL dă, şi el, admirativ din cap după care se întoarce.

– CUT –

SECVENŢA 21

Culoarul vagonului. Camera din spate îi urmează spre cei doi, care merg în tăcere. Ajung la locomotivă. CONTROLORUL face loc. Prin uşa deschisă se vede cazanul şi lopata, flăcările abia mai pâlpâie.

CONTROLORUL

Aveţi aici echipamentul. Lopata e lângă cazan. Poftiţi! După dumneavoastră!

ALEXANDER intră. Camera urmăreşte cazanul, lopata, echipamentul – o salopetă. (CLOSE UP – faţa lui ALEXANDER), pe lângă umărul lui se vede cum CONTROLORUL trage uşa şi se aude zgomotul greu al uşii de metal trântite, apoi se aude cheia întoarsă în broască. ALEXANDER zâmbeşte, fără să se întoarcă, clătinând foarte uşor din cap, ca şi cum se aştepta la asta.

ALEXANDER

(pentru el, ridicând din umeri)

Hai să-i fac pe plac!

Se întoarce spre uşă.

– CUT –

SECVENŢA 22.

Acelaşi loc. ALEXANDER văzut din lateral, smuceşte de clanţă şi începe să bată cu palma celeilalte mâini în uşă.

ALEXANDER

(râde, dar încearcă să mimeze disperarea)

Vă rog să deschideţi uşa? De ce m-aţi închis? Nu e normal! Vă rog să deschideţi!

– CUT –

SECVENŢA 23.

Culoarul vagonului. CONTROLORUL e cu spatele la uşă. CLOSE UP MEDIU – stă o clipă şi ascultă.

ALEXANDER
(off)
Nu e normal! Vă rog să deschideţi!

CONTROLORUL clatină din cap mulţumit şi asigurat, zâmbeşte şi trece mai departe, apropiindu-se cu pieptul de cameră, întunecând imaginea.

– FADE OUT –

SECVENŢA 24.

Locomotiva. În faţa cazanului, ALEXANDER e echipat în salopetă, ia lopata şi începe să încarce cărbunii cu lopata. E vizibil bine dispus. Priveşte pe ferestruică. Se vede acelaşi câmp alb, lipsit de repere. De undeva de sub salopetă scoate un plic şi îl răsuceşte.
(CLOSE UP – plicul) Cu litere de o şchioapă se poate citi: „MISIUNEA NR. 1 – Instrucţiuni“ şi „A se distruge prin ardere, imediat după citire“.
ALEXANDER desface plicul şi începe să citească concentrat. (CLOSE UP – faţa lui ALEXANDER. Din când în când închide ochii, în efortul de a memora. Citeşte de câteva ori textul). Deschide uşiţa cazanului şi aruncă scrisoarea înăuntru. Mai

aruncă câteva lopeţi cu cărbuni şi închide. Trage câteva manete, ciocăneşte cu degetul într-un cadran apoi se aşează pe o grămadă de cărbuni.

- CUT -

SECVENŢA 25.

Compartimentul CONTROLORULUI. Tocmai termină de mâncat. Împachetează totul şi pune mâncarea într-o servietă obosită. Priveşte spre raft unde se află clepsidra. Se ridică, îşi scutură, uniforma, îşi aranjează chipiul şi mustaţa, apoi întoarce clepsidra. Are o figură mulţumită. Se aude şuieratul locomotivei, de două, trei ori. Stă şi ascultă, zâmbetul de satisfacţie îi dispare. Şuieratul se repetă.

CONTROLORUL

(clatină din cap)

Oare de ce fac toţi aşa? Neapărat trebuie să tragă toţi de manetă! Parcă ar fi copii... când în regulament se specifică foarte clar când se acţionează sirena! Ţţţţ!

Se simte o smucitură uşoară. CONTROLORUL iese contrariat din compartiment.

- CUT -

SECVENŢA 26.

Culoarul vagonului. Camera îl urmăreşte din spate pe CONTROLOR care se îndreaptă grăbit spre locomotivă. Ajunge în dreptul uşii se întoarce puţin spre cameră şi se scotoceşte de chei, cu mâinile tremurătoare. Găseşte cheia bună. Vrea să o introducă, se răzgândeşte şi se apleacă pentru a privi prin gaura cheii.

SECVENŢA 27.

Prin conturul broaştei de la uşă se vede interiorul încăperii, focul pâlpâie, lumina nu e foarte puternică. ALEXANDER în uniformă stă întins pe jos. (ZOOM OUT prin gaura cheii)

CONTROLORUL

(bombănind)

Iar începe! Iar face economie de nu ştiu ce energie! Dar cine o să încarce cazanul, dacă el face figuri de astea, de yoga?

Introduce cheia şi deschide uşa. Intră şi camera îl urmăreşte. Se apleacă (iese din cadru şi revine). În mâini are doar salopeta. O scutură, o întoarce pe toate feţele. Camera se roteşte spre colţurile încăperii – ALEXANDER nu se vede nicăieri. (CLOSE UP – faţa CONTROLORULUI) Închide ochii, îşi duce palma la frunte. Nu înţelege, îl ia cu ameţeală. Deschide ochii, care i se mişcă dintr-o parte într-alta. Pe lângă capul lui, în plan îndepărtat, se vede dreptunghiul de lumină al uşii deschise. Din întuneric, ALEXANDER se strecoară pe uşă. Uşa se închide.

– CUT –

SECVENŢA 28.

Dincolo de uşă. ALEXANDER, cu o mină liniştită, zâmbind ca de o glumă, răsuceşte cheia în broască, aproape neauzit, o pune într-un buzunar şi aşteaptă.

SECVENŢA 29.

De cealaltă parte a uşii. (Acelaşi CLOSE UP cu faţa CONTROLORULUI) O clipă continuă să privească în toate părţile, disperat. Se întoarce spre uşă, dă să o deschidă, observă că este închisă, smuceşte de ea şi începe să bată cu pumnii în ea.

CONTROLORUL

Cum vă permiteţi? Deschideţi imediat! Sechestrarea personalului este un delict foarte grav şi se pedepseşte foarte aspru. Este o încălcare flagrantă a regulamentului şi pune în pericol viaţa pasagerilor şi a mijlocului de transport. Deschideţi imediat!

- CUT -

SECVENŢA 30.

Dincolo de uşă. ALEXANDER ascultă foarte liniştit.

ALEXANDER

Regret acest fapt, dar m-aţi silit să acţionez aşa.

CONTROLORUL

(off)

Deschideţi neîntârziat! Conducerea companiei va fi neîndurătoare cu dumneavoastră! Veţi regreta amarnic. Deschideţi!

ALEXANDER

(deloc impresionat)

Îmi asum întreaga răspundere a acţiunii mele. Şi consecinţele. În ce vă priveşte vă rog să nu vă pierdeţi cu firea şi să vă îndepliniţi îndatoririle. Lopata este lângă uşă!

CONTROLORUL

(indignat, dar ceva mai liniştit)

Sunteţi iresponsabil! Nimic nu poate motiva o asemenea faptă... incalificabilă.

ALEXANDER

Vă rog să mă credeţi că am motive bine întemeiate. Este imperios să ajungem în bune condiţii la destinaţie. Nu pot să vă dezvălui mai mult, dar mă aflu într-o misiune de maximă importanţă, cu o miză considerabilă. Dacă misiunea mea eşuează, pierderile sunt incalculabile. Şi nu pot să-mi dezamăgesc superiorii, care au investit atâta încredere în mine.

CONTROLORUL

(off)

Înţeleg, dar nu aveţi voie să mă sechestraţi, în nici un caz. Eu mă conduc după regulament.

ALEXANDER

Iar eu, după instrucţiunile mele. Nu-mi pot permite să ratez această misiune importantă, pentru că dumneavoastră mă împiedicaţi să-mi pregătesc acţiunile, pe motiv că v-au dezertat subordonaţii. După cum vă spuneam, lopata e lângă uşă.

ALEXANDER se îndepărtează pe culoar.

SECVENŢA 31.

În compartimentul CONTROLORULUI, ALEXANDER şede pe banchetă şi priveşte clepsidra. (CLOSE UP – clepsidra, se scurg ultimele fire de nisip).

– CUT –

SECVENŢA 32.

În locomotivă. CONTROLORUL, în salopetă încarcă cu lopata cazanul. (CLOSE UP – chipul transpirat al CONTROLORULUI). Pe măsură ce încarcă, faţa i se relaxează, ajunge să zâmbească satisfăcut. Pune lopata lângă cazan şi se aşează pe grămada de cărbuni. Îşi freacă stomacul, în semn că îi e foame. E cu spatele la uşă şi nu vede cum aceasta se deschide fără zgomot. Priveşte în jur şi observă uşa larg deschisă. Se ridică şi iese.

– CUT –

SECVENŢA 33.

Compartimentul CONTROLORULUI. ALEXANDER e înăuntru, privind clepsidra. În cadrul uşii apare CONTROLORUL. Intră, se uită uşor îmbufnat la ALEXANDER, apoi la clepsidra goală. O întoarce şi se aşează faţă în faţă cu ALEXANDER, îşi scoate merindele din servietă şi începe să mănânce.

CONTROLORUL

Dar să ştiţi, că, totuşi, nu e regulamentar ceea ce aţi făcut. Trebuia să-mi spuneţi că aveţi o misiune. Consultam regulamentul şi vedeam ce e de făcut.

ALEXANDER

Îmi pare rău şi îmi cer scuze, dar n-am avut de ales!

CONTROLORUL

(bombănind şi mâncând)

N-aţi avut de ales, n-aţi avut de ales! Va trebui să închei un proces-verbal. Nu ştiu, zău, ce măsuri va dispune conducerea...

ALEXANDER

Cred că ne apropiem de ultima staţie...

CONTROLORUL

(priveşte clepsidra)

Da, ajungem imediat.

ALEXANDER

(ridicându-se)

Trebuie să mă pregătesc! Trebuie să-mi fac exerciţiile de concentrare şi să revizuiesc, în minte, instrucţiunile. Nu aş vrea să ratez misiunea pentru că am neglijat vreun amănunt.

Iese pe culoar şi dispare din cadru.

CONTROLORUL

(ridică briceagul arătând în urma lui, cu gura plină)

Să ştiţi că oprirea e de cinci minute. Conform regulamentului. Stăm doar până când întoarcem trenul şi… am plecat.

– CUT –

SECVENŢA 34.

Exterior. Clădirea cantonului. Zăpadă peste tot. Doar linia de cale ferată şi cantonul. Pe HANS, cantonierul, cu un steguleţ în mână. Are 40-50 de ani. Slab, cu faţa trasă, ochi încercănaţi. Uniforma lui este destul de ponosită, necălcată. Priveşte spre tren, apoi vine spre cameră. Se aude pufăitul locomotivei. HANS trece de cameră şi este văzut din spate. Se opreşte. În cadru îndepărtat intră locomotiva care se apropie şi se opreşte.

– CUT –

SECVENŢA 35.

Interior, compartimentul CONTROLORULUI. Acesta e deja în uniformă. Îşi aranjează, uniforma pe corp, chipiul, mustaţa, priveşte în oglindă şi iese din compartiment.

– CUT –

Exterior. Acelaşi cadru, cu HANS văzut din spate şi cu trenul. CONTROLORUL coboară şi, de la distanţă, îl salută scurt pe HANS, cu mâna la chipiu şi se întoarce în cealaltă direcţie inspectând vagonul. Coboară şi ALEXANDER, care porneşte spre HANS. (ZOOM pe ALEXANDER, până când HANS dispare din cadru). ALEXANDER păşeşte, fără grabă, calculat, parcă numărând paşii. E serios, respiră adânc, încercând să se liniştească, îşi apasă palma pe inimă, repetă în minte. Apare în cadru spatele lui HANS. ALEXANDER s-a oprit şi priveşte fără expresie. Pe chipul lui se citeşte hotărâre.

– CUT –

SECVENŢA 36.

Acelaşi exterior. HANS în cadru mediu, se vede şi spatele lui ALEXANDER.

HANS

Bună ziua!

HANS dă să întindă mâna, dar ALEXANDER evită. HANS observă şi, uşor fâstâcit, renunţă.

HANS
(continuă)
Mă numesc Hans. Eu sunt aici şef de gară.

ALEXANDER confirmă din cap, că ştie acest lucru.

HANS
(continuă)
Tot eu sunt telegrafist, primar, şef de post, birtaş, băcan şi simplu cetăţean. (pauză scurtă). Singurul. *(zâmbeşte, încercând să lege conversaţia).* Ştiţi, pe aici nu a mai trecut nimeni de 12 ani. Eu sunt aici de 26 de ani. Peste opt ani ies la pensie şi, până acum, au sosit, în total şapte trenuri.

CLOSE UP – chipul nemişcat, concentrat al lui ALEXANDER.

ALEXANDER
(sec)
Cunoaştem toate aceste lucruri. Şi multe altele. Regret, eu nu vă pot dezvălui numele meu! Instrucţiunile primite îmi interzic acest lucru.

HANS
(stingherit)
Poate vi se pare ciudat că nu vedeţi nici un porc, nici o găină, în ograda mea. Nu cresc nici un animal, deşi regulamentul o permite. Când am venit, în urmă cu 26 de ani, am adus un câine, doi purcei şi câteva găini. După câteva zile au plecat şi nu s-au mai întors. Am încercat să le caut, dar m-am convins că urmele lor nu duc nicăieri

şi că întinderile de zăpadă sunt infinite. Nici unul dintre cei care s-au depărtat prea mult de calea ferată nu s-a mai întors. Am mai încercat şi altă dată cu câteva animale, dar a fost zadarnic - toate au dispărut. Nu-mi fac iluzii, ştiu că aşa va fi mereu şi că staţia mea e ultima. Dincolo de ea nu mai există nimic. Doar zăpadă şi iar, zăpadă. Un deşert nesfârşit de zăpadă. La început ideea asta mă speria şi-mi venea să fug încotro vedeam cu ochii. Apoi m-am obişnuit… Dincolo de staţia asta nu există nimic. Niciun drum, nicio clădire sau vreo aşezare. Au fost câţiva oameni de ştiinţă şi s-au organizat câteva expediţii, dar, de întors, nu s-a mai întors nimeni. Unii spun că staţia asta ar putea fi capătul Pământului.

HANS tace, aşteptând. Îl priveşte insistent pe ALEXANDER. Apoi văzând că nu se întâmplă nimic, continuă tot el.

HANS

Conform regulamentului am dreptul la 12 zile de concediu, dar nu am plecat niciodată de aici. În primul an am vrut, dar Conducerea mi-a comunicat că nu poate să-mi trimită un înlocuitor, aşa că am rămas. Pe deasupra, drumul mi-ar lua o săptămână - dus, o săptămână - întors.

ALEXANDER

(sec şi rece, nemişcat)

Cunoaştem toate acestea.

HANS

Singura mea misiune e să stau aici. Sunt telegrafist, dar telegraful n-a transmis nimic niciodată. Eu transmit, în fiecare zi, la ora 22, fix, raportul meu. De 26 de ani, aceeaşi frază, aceleaşi cuvinte. Sunt primar, dar singurul suflet de aici sunt tot eu. Am un munte de conserve, pe care n-am să-l termin niciodată şi câte o sticlă de şampanie, pentru sărbători. O dată la câţiva ani, întâmpin cu steagul meu galben vreun tren care vine şi-i dau semnalul de plecare. Asta-i tot!

HANS râde, uşor forţat, ca şi cum ar fi luat în batjocură viaţa pe care o duce, străduindu-se să pară că nu-i pasă. Dintr-o dată se opreşte din râs, dar continuă să-l privească fix pe ALEXANDER.
Se aude şuieratul locomotivei. ALEXANDER face un mic pas lateral spre stânga, apoi unul mic înainte, spre HANS. Inspiră adânc. Întinde mâna dreaptă şi atinge umărul stâng al lui HANS, îl priveşte drept în ochi.

ALEXANDER
(rosteşte sonor răspicat, sec, fără grabă)
Hans, nu eşti singur.

- CUT -

SECVENŢA 37.

Exterior. Acelaşi loc. ALEXANDER şi HANS, din lateral. ALEXANDER face un pas înapoi şi unul lateral spre dreapta. Stă o clipă, timp în care HANS îşi agită puţin mâinile, crede că mai urmează ceva, că ALEXANDER vrea să-l îmbrăţişeze şi se pregăteşte, dar renunţă. ALEXANDER se roteşte pe călcâie, foarte precis, rigid, şi porneşte spre tren.

- CUT -

SECVENŢA 38.

Aceeaşi scenă văzută din faţă. ALEXANDER păşeşte spre tren. Faţa lui îşi pierde din rigiditate. Zâmbeşte şi grăbeşte pasul. Peste umărul lui se vede HANS, împietrit, cu un zâmbet vag, uşor mirat. Apoi ridică steagul şi-l flutură uşor.

- CUT -

SECVENŢA 39.

(COLOR) Interior. Compartimentul lui ALEXANDER. E singur în compartiment. Închide ochii şi zâmbeşte unei amintiri. CONTROLORUL deschide uşa şi salută cu două degete la chipiu. ALEXANDER îi întinde biletul, iar acesta îl perforează şi i-l dă înapoi. Îşi scoate ceasul din buzunar şi-l priveşte.

CONTROLORUL

Ne apropiem de oraş. Imediat vor apărea primele case.

ALEXANDER îşi scoate şi el ceasul şi încuviinţează din cap.

ALEXANDER

E timpul să-mi scriu raportul.

CONTROLORUL

Şi eu procesul-verbal.

ALEXANDER

Apropo, mă numesc Alexander. Poate aveţi nevoie pentru procesul verbal.

CONTROLORUL

(zâmbeşte)

Mda... Va trebui să menţionez incidentul nostru în raportul meu şi să fac un proces-verbal şi despre asta. Nu voi sugera să se ia măsuri împotriva dumneavoastră, dar ar fi bine să se revizuiască regulamentul.

ALEXANDER

Vă mulţumesc!

CONTROLORUL

(mimează indiferenţa)

Cu misiunea cum staţi? Aţi îndeplinit-o?

ALEXANDER

Da. Conform instrucţiunilor, în cele mai mici detalii.

CONTROLORUL salută cu degetele la chipiu şi iese. ALEXANDER întoarce privirea spre fereastră. (CLOSE UP – fereastra) Se derulează un peisaj variat, e primăvară. De această dată, totul e colorat, viu.

– CUT –

SECVENŢA 40.

Interior. Compartimentul CONTROLORULUI. După ce se asigură că nu este urmărit, acesta deschide o uşiţă secretă din peretele compartimentului. Înăuntru se vede o colivie cu doi porumbei. CLOSE UP – colivia. În colivie sunt doi porumbei, unul alb, celălalt negru. Mâna controlorului îl scoate din colivie pe cel alb. CONTROLORUL priveşte în jur şi se îndreaptă spre fereastra compartimentului. O deschide şi îl lasă să zboare afară.

CONTROLORUL

(cu voce scăzută)

Fă-ţi şi tu treaba! Du vestea cea bună!

– CUT –

SECVENŢA 41.

Exterior. Gara de la început. Peronul are o zonă goală. Câţiva poliţişti ţin călătorii la distanţă. Într-o parte este întins un covor roşu. Lângă el o fanfară în aşteptare. La 20-30 de paşi de această zonă, aşteaptă COMISIA. Cei cinci bărbaţi din SECVENŢA 3 îşi consultă ceasornicele, le compară şi privesc spre trenul care tocmai intră în gară. Fanfara începe să cânte, oamenii, ţinuţi la distanţă de poliţişti, se agită.

BĂRBATUL 1

Trebuie să sosească! Informatorul ne-a confirmat: misiunea a fost îndeplinită.

Bărbaţii se privesc între ei clatină din cap, zâmbesc mecanic, îşi strâng mâinile, scuturându-le de acelaşi număr de ori şi revin în poziţia lor rigidă. Feţele le împietresc în acelaşi timp.

- CUT -

SECVENŢA 41.

Peronul. Trenul opreşte. În capul scărilor apare ALEXANDER. Priveşte spre zona îndepărtată unde se află covorul roşu. Acolo, din tren coboară un bărbat impozant într-o uniformă roşie. Este salutat cu plecăciuni de către un bărbat cu o banderolă tricoloră, sugerând un primar, şi de o delegaţie. Cortegiul trece pe lângă fanfară. Bărbatul impozant salută mulţimea, care agită steguleţe. ALEXANDER îşi mută privirea spre COMISIE. Coboară scara şi se îndreaptă spre BĂRBATUL 1. Salută comisia cu o înclinare milităroasă, dar respectuoasă a capului.

ALEXANDER

Vă raportez că misiunea a fost îndeplinită.

BĂRBATUL 1

Te felicit! Ţi-ai îndeplinit această misiune dificilă cu cinste şi onoare. Noi şi palpitante misiuni te aşteaptă. Suntem încredinţaţi că le vei îndeplini cu aceeaşi conştiinciozitate!

Cei cinci bărbaţi se privesc aprobator şi dau din cap satisfăcuţi. Aplaudă sincronizaţi, exact de trei ori, cu mişcări precise, ca nişte roboţi. BĂRBATUL 1 primeşte de la unul dintre bărbaţi o decoraţie pe care o fixează pe haina lui ALEXANDER. Unul câte unul îi strâng mâna.

(ZOOM OUT) Camera urcă, cuprinzând tot peronul. Poliţiştii lasă mulţimea să treacă şi oamenii invadează peronul, se înghesuie spre tren, cu bagaje, merg în toate direcţiile. ALEXANDER şi COMISIA sunt înghiţiţi în mulţime.

– SFÂRŞIT –